

Pepe Escobar: AKO SA VLAK BRI VYDAL NA CESTU DO ŠANGRI-LA

- CZ24 News | 16. června 2023

ČÍNA: Pepe Escobar - The Cradle: Za menej ako desať rokov čínska iniciatíva BRI zásadne zmenila globálnu politiku. Pre Západ je už príliš neskoro, aby jej konkuroval.

Je dôležité si uvedomiť, že zástupná vojna USA a NATO proti Rusku na Ukrajine je zároveň vojnou, ktorej cieľom je prerušiť postup čínskej iniciatívy Pás a cesta (BRI).

S blížiacim sa 10. výročím BRI, ktoré sa bude oslavovať na treťom fóre Pás a cesty koncom tohto roka v Pekingu, je zrejmé, že pôvodný hospodársky pás Hodvábnej cesty, ktorý oznámil prezident Si Ťin-pching v kazašskej Astane v septembri 2013, prešiel dlhú cestu.

Do januára tohto roku sa k BRI prihlásilo už 151 krajín: nie menej ako 75% svetovej populácie, ktorá predstavuje viac ako polovicu svetového HDP. Dokonca aj taká atlantistická organizácia, akou je londýnske [Centrum pre ekonomický a obchodný výskum](#), pripúšťa, že BRI môže do roku 2040 zvýšiť globálny HDP o neuveriteľných 7,1 bilióna dolárov ročne, čím sa získajú "rozsiahle" výhody.

BRI, ktorá je od roku 2018 súčasťou čínskej ústavy, predstavuje de facto zastrešujúci rámec čínskej zahraničnej politiky až do roku 2049, keď uplynie sto rokov od založenia Čínskej ľudovej republiky.

BRI postupuje pozdĺž niekoľkých koridorov pozemnej konektivity – od Transsibírskej magistrály cez "stredný koridor" pozdĺž Iránu a Turkménska a Čínsko-pakistanský hospodársky koridor (CPEC) až po Arabské more. Medzitým na línii vodných ciest ponúka Námorná hodvábna cesta paralelnú sieť z juhovýchodnej Číny do Perzského zálivu, Červeného mora, Svahilského pobrežia a Stredozemného mora.

To všetko sa odráža v Severnej námornej ceste, ktorú vedie Rusko a ktorá spája východnú a západnú stranu Arktídy, a skracuje čas plavby z Európy do Ázie z jedného mesiaca na menej ako dva týždne.

Takýto rozsiahly projekt "Rob obchod, nie vojnu", zameraný na prepojenie, budovanie infraštruktúry, udržateľný rozvoj a diplomatickú akcieschopnosť – so zameraním na globálny Juh – nemohli západné elity interpretovať inak, ako najvyššiu geopolitickú a geoeconomickú hrozbu.

A práve preto sú všetky geopolitické turbulencie na celej šachovnici priamo alebo nepriamo spojené s BRI. Vráťane Ukrajiny.

Úplne nová voľba

Na Lantingovom fóre v Šanghaji minulý mesiac čínsky minister zahraničných vecí Čchin Gang bez problémov predstavil vybranému zahraničnému publiku hlavné črty "modernizácie po čínsky" a spôsob, akým ju možno uplatniť v krajinách globálneho Juhu.

Odborníci z krajín globálneho Juhu mali zasa možnosť pozastaviť sa nad motívmi, ktoré sa skrývajú pod kolektívnou paranojou Západu z neustáleho "ohrozovania". Pointa je v tom, že pre USA a ich vazalských spojencov je anatómiou, že Peking – na základe vlastného úspechu – ponúka alternatívny model rozvoja v porovnaní s jediným produktom na trhu od roku 1945.

Bývalá brazílska prezidentka Dilma Rousseffová, v súčasnosti nová prezidentka Novej rozvojovej

banky (NDB) so sídlom v Šanghaji – banky BRICS – na fóre vysvetlila, ako bol neoliberalizmus vnútený Latinskej Amerike ako falošná cesta k hospodárskemu úspechu. Na druhej strane, ako zdôraznila, čínsky model teraz ponúka “úplne novú voľbu”, ktorá rešpektuje národné špecifiká.

Žhou Ciangwu, čínsky viceprezident NDB, očakáva, že to bude tlačiť MMF a Svetovú banku k tomu, aby v rámci nových “riešení v oblasti riadenia” dali globálnemu Juhu väčšie slovo pri rozhodovaní.

Je však nepravdepodobné, že sa tak stane, pretože USA a ich vazali nie sú mentálne pripravení zbaviť sa svojho batohu stáročných predsudkov, sadnúť si za jeden stôl s predstaviteľmi globálneho Juhu a akceptovať ich ako rovnocenných, ako aj kvalifikovaných aktérov.

Globálny Juh však na nikoho nečaká. Okrúhle stoly už nasledujú jeden za druhým závažnou rýchlosťou. Kľúčovým prípadom bol samit Číny a Strednej Ázie 18. – 19. mája v bývalom hlavnom meste cisárstva Si-an, keď sa prezident Si stretol s prezidentmi Kazachstanu, Kirgizska, Tadžikistanu, Turkménska a Uzbekistanu – piatich bývalých republík ZSSR v srdci krajiny.

To nasledovalo po stretnutí ruského prezidenta Vladimira Putina s tými istými piatimi “stanmi” v Moskve na mimoriadne významný 9. máj, Deň víťazstva.

Z diplomatického hľadiska to naznačuje už vyvíjajúcu sa os 5+2, ktorá spája Rusko, Čínu a päť “stanov” fungujúcich prostredníctvom vlastného sekretariátu trochu iným spôsobom ako BRI, Šanghajska organizácia pre spoluprácu (SCO) a Eurázijska hospodárska únia (EAEU).

A prečo je to tak? Kvôli problému, ktorý bude trápiť všetky tieto nové multilaterálne organizácie pod vedením globálneho Juhu – vnútorné trenice.

A to nás privádza k prítomnosti Indie v ŠOS, organizácii, ktorá uprednostňuje konsenzus pri každom rozhodnutí.

To je obrovský problém v kontraste s neriešiteľným indicko-pakistanským konfliktom a ešte citlivejší, keď ide o vážavý postoj Naí Dillí v súvislosti s Quad a AUKUS. Indovia sa aspoň úplne nepodriadili NATO v jeho hybridnej vojne proti Rusku a Číne a jeho snu diktovať podmienky v Indopacifiku.

Rozsiahle euroázijské partnerstvo

Si a Putin úplne pochopili strategické energetické stávky – zvýšenie dodávok ruskej ropy a plynu do Číny sa rovná väčšiemu tranzitu cez euroázijské srdce. Plne integrovaná stratégia je teda nevyhnutnosťou. A bude musieť byť integrovaná na úrovni interakcie BRI a EAEU, aj keď môže existovať “medzera” vo vnútri ŠOS.

Medzi praktické príklady patrí urýchlenie výstavby ultra-strategickej železnice Sin-tiang-Kirgizsko-Uzbekistan, ktorá sa roky odkladá. Tá podporí ďalšie prepojenie s Afganistanom, Pakistanom a Iránom.

Súčasne sa CPEC rozšíri do Afganistanu: O tom sa definitívne rozhodlo na stretnutí ministrov AfPak a Číny, ktoré sa konalo 5. mája v Islamabad. Hoci stále zostáva veľmi chýlostivá záležitosť – ako sa dohodnúť s vedením Talibanu v Kábule, ako ho presvedčiť a uspokojiť.

Si a lídri z krajiny srdca sa v Si’ane dôrazne zaviazali zabrániť “zahraničnému zasahovaniu” a príslovečným pokusom o farebné revolúcie. Všetky takéto kroky sú vykonštruované tak, aby narušili BRI.

A teraz to porovnajme so stretnutím [G7 v Hirošime](#) – ktoré bolo ďalším slabo maskovaným cvičením o “zadržiavani” Číny. Hirošimské komuniké, vydané 20. mája, deň po stretnutí Si a Strednej Ázie v Si-ane, bolo silne zamerané na “odbúravanie rizík” – novú západnú mantru, ktorá nahrádza “oddeľovanie”.

EÚ už tento krok telegrafovala prostredníctvom notoricky známej predsedníčky Európskej komisie Ursuly von der Leyenovej: Klamstvo vládne, pretože pojem, na ktorom skutočne záleží – “ekonomický nátlak” – pretrváva. Žiadny seriózny aktér globálneho Juhu si však nemyslí, že je “nútený” pripojiť sa k BRI.

Komická úľava bola ponúknutá prostredníctvom záväzku skupiny G7 získať obrovské finančné prostriedky vo výške 600 miliárd dolárov na vybudovanie “kvalitnej infraštruktúry” prostredníctvom takzvaného Globálneho partnerstva pre investície do infraštruktúry: Nazvime to odpoveďou na BRI, ktorá je bremenom pre bieleho muža.

Faktom však zostáva, že nikto – od Západom nazývaného “indo-pacifického regiónu” až po ASEAN a Fórum tichomorských ostrovov (PIF) – neprejavuje žiadne známky toho, že by ho Čína “nútila”, nehovoriac o tom, že by mal záujem vzdať sa alebo si znepriatelíť bohaté perspektívy obchodu a prepojenia.

Na samite EAEU koncom mája v Moskve bolo na Putinovi, aby prešiel k veci a zdôraznil aktívnu spoluprácu Ruska s krajinami BRICS, SCO, ASEAN, GCC a multilaterálnymi organizáciami v Afrike a Latinskej Amerike.

Putin výslovne spomenul “budovanie nových udržateľných logistických reťazcov” a rozvoj kľúčového prepojenia medzi EAEÚ a Medzinárodným dopravným koridorom sever-juh (INTSC).

Je to ešte lepšie. Zdôraznil tiež spoluprácu s Čínou s cieľom “prepojiť integračné procesy” EAEÚ a BRI, a tak “realizovať rozsiahlu myšlienku budovania rozsiahleho euroázijského partnerstva”.

Je tu všetko, všetko, čo vyvoláva zúfalý rev atlantistických elít. Starý lišiak, bieloruský prezident Alexander Lukašenko, ktorý to všetko zažil ešte za čias ZSSR, to zhrnul takto: Spojenie integračných snáh – EAEU, SCO, BRICS – “prispeje k vytvoreniu najväčšej koalície štátov”.

A prišiel s citátom o peniazoch, ktorý sa určite roznesie po celom globálnom Juhu: “Ak stratíme čas – nikdy ho nedoženieme. Ten, kto teraz beží rýchlejšie, bude o niekoľko desaťročí vpredu.”

Nefritový tiger sa vrhá

To všetko nás privádza k Šangri-La, hlavnej východoázijskej platforme pre dialóg, ktorá sa konala uplynulý víkend v Singapure.

Skutočným vrcholom bol štátny radca a minister obrany generál Li Šangfu, ktorý podrobne vysvetlil čínsku “novú bezpečnostnú iniciatívu”.

Li zdôraznil koncept “spoločnej, komplexnej, kooperatívnej a udržateľnej bezpečnosti”. Nezabudnime – presne to Moskva navrhovala Washingtonu v decembri 2021, čo sa stretlo s odmietavou reakciou.

Poznamenal, že Čína je “pripravená spolupracovať so všetkými stranami” na posilnení povedomia o “ázijsko-tichomorskom spoločenstve so spoločnou budúcnosťou” (Poznámka: Ázia a Tichomorje je označenie, ktorému rozumejú všetci v regióne, len nie “Indopacifik”).

Li potom prešiel k podstate veci: Taiwan je čínsky Taiwan. A to, ako vyriešiť taiwanskú otázku, je vecou čínskeho ľudu. Posolstvo nemohlo byť priamočiarejšie:

“Ak sa niekto odváži oddeliť Taiwan od Číny, čínska armáda bude rozhodne chrániť národnú suverenitu a územnú celistvosť Číny bez akéhokoľvek zaváhania, za každú cenu a bez strachu z akéhokoľvek protivníka.”

Čínska delegácia na stretnutí v Šangri-La úplne odmietla “takzvanú ‘indo-pacifickú stratégiu’” ako nevkusnú hegemonistickú reč.

To, čo Šangri-la predstavila, bola v skutočnosti jasná a stručná odpoveď Pekingú na všetky tie odmietnutia BRI, všetky tie reči o “dlhovej pasci” a “ekonomickom nátlaku”, všetku tú rétoriku o “znižovaní rizika” a všetky tie narastajúce náznaky falošných vlajok na Taiwane, ktoré vedú k “skutočnej” vojne, o ktorej snívajú neokonzervatívci zodpovední za zahraničnú politiku USA.

Je zrejmé, že intelektuálne plytké typy z Beltwayu túto správu nepochopia. Najmä preto, že Li Šangfu bol uhladený ako nefritový tiger – elegantne sa vrhol na lavínu lží – Chcete sa s nami zahrávať? Sme pripravení. Barbari budú podľa očakávnia naďalej mykať s bránou. Nefritový tiger čaká.

Preložené z článku “[How the BRI train took the road to Shangri-La](#)”, 12.6. 2023

1

jedná sa o spoločenstvo stredoázijských republík susediacich s Ruskom so spoločnou koncovkou (v angličtine): Kazakh**stan**, Kyrgyz**stan**, Tajik**istan**, Turkmen**istan** a Uzbek**istan**

ZDROJ

KSB Správy